

καθ' ἐκάστω ἀφικνεμένων, ὅτι με φιλεῖς, ἠ-
 ξιώσει, συστήσει σοι ἐαυτ', φίλον ἐμὸν ὄντω. ὃν ἐ-
 ὑψώσῃμι τῆσ' ἡ παναγιότητι, ἐπὶ δ' ἰκαίσις καὶ
 δολογοῖς αἰτήμασι. Δῆλον γὰρ ἐστίν, ὅτι, λεῖ ἐ-
 γνησε γυναικα μὲ τὸ Διόσκου, τὸ θεοφει
 πῶρα Ἰερώντελος μητροπολίτης ρόδου, ἐξ ἀρ-
 χῆ τότε ὄντος, νεμίμως ἠγάθη. καὶ τέτρα χαίριμ
 ἠσῆ παναγιότης, τάληθες γνῶσαι περὶ τῆ δι-
 καίῃ αὐτῆ μελησθ. ἐπεὶ μεμ τέτρα, αἰλις. Πε-
 ρὶ τῆ ἐμῆς ἐπινοίας εἰς Βυζάντιον, εἰ εἰδῆ
 ἐμελβῶς περὶ Ἰλοίμῃς, ἐγε λήθοι: παρὰ τῆς αὐ-
 ἀφικνῶν. ἐμὴ δ' ὡς μεμ μαθεῖν πάλη
 θες πῶρα τ' αὐτῶν ἀφικνεμένων: δ' εἰομαι
 τῆς σῆς παναγιότητος εἶναι μοι ὀπίσθη, ὡς
 οἶόντε, τῶν τοσούτων: εἰσοι δοκί, πρὶν ὁ χερῶν
 εἰς βαλῆ, ἀπ' αἰσῶς ὡς ὑμῶς ἐκ' χίε. ἐγνωρῶ
 μὲ τὸ δ' ἐξ ἀδελφῶν μαία παρὰ τῆς σῆς πα-
 ναγιότητος, ὡς ἀπ' αἰσῶς. θεοφει τῆς ἐπι-
 νοίας εἰς τὴν χωρῶν ὑμῶν δ' εἰοι. ἐρρωσε, καὶ
 εἰς βαθὺ γῆρας ἰκαιο, παναγιώτατε δ' εἰσοποι:
 σεπτεμβριε. Ἰ. ο. φ. ο. α. Προσερηθω μοι
 καὶ θεοδόσι, ὁ ρήτωρ, καὶ ἀπαύτης οἱ τῆς
 σῆς παναγιότητος οἰκῆοι.

zantio veniunt, me a te diligere cognovisset: pe-
 ijt à me, ut se amicum meum, S. tua commē-
 darcm. Ideo commēdo tibi eum: idē iustis, et
 rationi consentaneis, postulatis. Manifestum
 quippe est: eum, quam duxit uxorem post li-
 bellum repudij, quem reuerēdis. Rhodi
 Metropolitā, tunc temporis Exarchus, scri-
 psit, legitime duxisse. Idcirco et S. tua, verita-
 te cognita, instam ipsius causam sibi cura ha-
 bebis. Sed de hoc, satis. Ad reditum meū Con-
 stantinopolin quod attinet: si certo scirem, nū-
 festilentia desisset: celeriter istuc me refer-
 rem. Cum autē ex illis, qui istinc huc veniūt,
 certū scire non possim: oro S. tuam: ut de eo, si
 fieri possit, quam celerrimē literis me certiorē
 faciat: modo tibi rectū videatur, nos ante hye-
 miu aduētum, ad vos è Chio soluere. Statuū
 enim mihi est, ut primūm literas à tua S. acce-
 pero, continuo soluere. Significa quoq, nun-
 quid sit: quicquid ex rebus, quae hic reperiuntur,
 vobis vsui esse possit. Vale, et ad summam se-
 necutem peruenias, sanctissime Domine: Da-
 ta XV. Septemb. CIO IO LXXI. Salutaripe-
 to verbis meis Theodosium Rhetorē, omnesq,
 S. tuae familiares.

Peste Byzan-
 tij cessante,
 vult eò veni-
 ra.

BARBARA CONVERSIO, TH. ZYG. B.

Ο' ο. ο. εδ' ἰκθσμας δ' ομῆτικ (ἐπὶ τῶν τὰ γμαλὶ ψαλλόντων ὡδ' ἄς) ψάλλης ἐπαρχοντας,
 ἀπὸ τῶν συλλεχόντων τε, ὡσὼν τὸ λέγαν, εἰς μοιχείαν καλῆγορηθείς, νὰ μὲν ἐξω δόπο τῶν ἐκκλη-
 σίαν, δόπο τῶν ἐδικλῶ σ. π'. ἐκαλαδικάσθηκεν. Μαθὼν ἡ δόπο ἐκείνης, ὅπῃ ἐρχόν) δόπο τῶν πῶ-
 λιμ πᾶσαι μέρα, πῶς με ἀγαπᾶς, ἐπαρεχάλεσέ με: νὰ σὺ τ' καλομαρτυρήσω; καὶ νὰ τ' βοηθήσω,
 ὅπῃ φιλῶ με. τ' ὅπῃ σου σὺ εἰς τῶν π'. εἰς δ' ἴκαμα καὶ δολογα ζητήματα. Φανερόν γ' ἦ-
 νε, ὅτι τῶν γυναικα, πῶς ἐπῆρεν, ὑστερον δόπο τὸ χωρῆτικόν γ. πὸ θεοφει ὁ μητροπολίτης ρόδου,
 πῶρα τότε ἐξ ἀρχῆ, τῶν ἐλαβεν. ὄθεν καὶ νόμιμα τῶν ἐπῆρεν. Καὶ διὰ τῆτο ἡ π'. ἐπειδὴ ἔμα-
 θες τῶν ἀλήθειαν, θελεῖς φρονήσεις, νὰ πλειωθῆ τὸ δ' ἴκαμον. ἐ διὰ μεμ τέτρα δοκί (ἡ, σόνει) περὶ
 τῆς πῶς νὰ ἀνέσω εἰς τῶν πόλιμ ἀν' ἡξῶρα φανερα διὰ τὸ θανατικόν, εἰαν παύοι, γλήγορα ἠθε-
 λα ἔλθῃ. ἐπεὶ ἡ δ' ἐμ' ἐμπρῶ νὰ μάθω τῶν πᾶσαν ἀλήθειαν, δόπο κείνης, πῶς καὶ εἰσαίνων δόπο τῶν
 πόλιμ: πῶρα καλῶ τῶν π'. νὰ μὲ σείλης τὸ γλυγορότερον γ'. περὶ τὸ φθάσῃ ὁ χερῶν, νὰ ἔλ-
 θω δόπο τῶν χίε. ἐκρῆνα γ', ἀφ' ἀλάβω γ'. δόπο τῶν π'. παρ' αὐτῶν νὰ ἐμπῶ εἰς καρδίῃ, νὰ αἰε-
 βω. θεοφει μας, ἀν' ἔχης πῶρα ἐκ τῆς τῶν ὑγίαινε. καὶ ἀμπίε νὰ ἔλθῃς εἰς γῆρας πάλυ.

MART. CRYSII ANNOTAT. IN SECVNDAM Epistolam.

Δομῆτικ (Domesticus) inquit Theodosius est ex ordine psallentium in Templo.
 ὑπαρχόντας) ὑπαρχῶν, Septe talia Participia, pro Genitiuis absolutis, consequentiam significantibus, acci-
 piuntur. Ut ἐγοντας, καὶ πολλὸς καιρὸς ὄν: cum sit, quod multum temporis abierit: id est, multo tempore elapso.
 ἐγοντας καὶ, postquam.
 Παρὰ τ' αὐτῶν τῶν) Hesiod. καὶ πῶχος πῶχῶ φρονίει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῶ. Cantori cantor, sic Iruus et in-
 uidet Iro.
 ὅπῃ) ὅπῃ οὐκ, uel εἶνε qui est, ὅπῃ με, ὅπῃ εἶμε, qui sum, ὅπῃ σε, ὅπῃ εἶσε, qui es, ὅπῃ σεμ, ὅπῃ εἶσεμ, qui eram.
 ὅπῃ σενε, qui eras, ὅπῃ σετο, qui erat, ὅπῃ σεβγχε, ὅπῃ σεγαλε, qui eduxit, quem eduxit, ὅπῃ σεμόλυε, ὅπῃ σεμόλεγε, quod
 mihi dixit, ὅπῃ σεπε, ὅπῃ σεπε, quem dixi, ὅπῃ σεχε, ὅπῃ σεχε, qui habet, ὅπῃ σεχεσο, ὅπῃ σεχεσον, quod habebat in. Et
 abie-

ἐγοντας
 ἐπῆ, omnis
 generis, num
 ateri, casus.

E. Γ. Δ. της Κ. τ. Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

abieeto ο: πὸ, qui, que, quod, πῶς, ἐπὶ εἶσαι, qui es. πῶς, ὅπως εἶναι, qui est. πῶς, ἕτερον, qui erat.

Μετὰ τὸ Διαφυγίον) A prima uxore Metropoli ipsam absoluit. Altera postea ducta, ideo adulter esse non potest. Διαφυγίον, χωρισμὸν γράμματος, libellus repudij.

Γοβρί & Διαικίς αὐτῆ μελήσει) Απακτάλλυλον, pro: πσοβρί & Διαικίς ἐπιμέλειαν ἔξει, μελ ποιήσεται. Nunc nominatiui: ἢ σὺ πανηγύοτης, τάλυβες γνήσια: tanquam Genitiuius absolutus accipitur: ἢ οὗς παναγυῖοτης & τάλυβες γνήσια: πσοβρί & Διαικίς αὐτῆ μελήσει. Simile est hoc Thucyd. 3. de Pachete: ὃ ἦ προσμαλισάμον & ἐς λόγους ἰωπίαν: ὃ μὴ ἔβηλθε παρ' αὐτόν, pro, & δὲ προσμαλισάμον: μελ, ὡς ἢ ὁ πάχος προσμαλισάμον & ἐν: ὁ πάχος ἔβηλθε. Tale est & hoc Aristoph. in πλύτω: οὐ τῆ σορῆ κινὴ λαχόν τὸ γράμμα σὺ Διαικίς: σὺ δὲ ἔβηλθε. Pro, λαχόντ & γράμμαστος σὺ: μελ, εἰ ἢ ἐλαχον, αὐτ λαχόν ἔβη, τὸ γράμμα σὺ: σὺ ἔβηλθε. Ergo τὸ, λαχόν, est nominatiui casus, non accusatiui: teste ibi etiam Scholiaste. In quo mihi ignoscatur, quæso, clariss. uir, D. Henricus Stephanus: si ita contra ea, quæ ipse cap. 9. de Attica Dialecto annotauit, sentio. Nam aliud est, si precedat ὡς, ut ὡς ἔβη, quale hoc in ult. cap. Ethic. Nicomach. est: ὡς ἔβη ἐπὶ τὴν ἐπιλογίαν ἔσαν σιωπῆσως Et hoc παρ. σ. Xenophont. ὡς ἔβη τὰ μὴ οἰκτιροῦν ἔσαν, τὰ δὲ ἐορτῶν: ἐμοὶ ἔβη ἢ ἀνοκί διακλύειν τὴν δὲ τὴν πανηγύριον. Quæritur amanter ueritatem, rem literariam sine odijs & conuictijs iuuenius.

Nominatiu absolute positus.

Θέλεις φροντίσεις) Pro: φροντίσεις, dabis, operam. Vuirstu steiß firmuenden.

Θεοδόσι & ὁ ρήτωρ) Intelligo Theodosium Zygomalan, in dicendo tunc se exercentem, Protonotarium.

γ. Ἰ ΤΩ ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΩ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΩ ΚΥΡΕΩ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩ ΖΥΓΟΜΑΛᾶ, ΜΕΓΑΛΩ ΡΗΤΩΡΕ, ΚΥΡΕΩ ΥΜΕΤΕΡΩ ΠΙΝΩΤΑΤΩ.

Ες τὴν Κωνσταντίνης πόλιν.

Intus.

Ερμόδωρ & , ἰωάννη τῷ μεγάλῳ ρήτορι & πρῶτῳ.

Ιερὸς Νικόλαος & ὁ λέτζης, ἔστιν εἰς τῶν ἐμῶν φίλων. ἔτ & ἀδικεῖ) χάρην πινὸς & ἐνταῦθα μέγα δῶνα μένων. Καί φασκε δὲ ὡς ὑμᾶς ὑπερ & δικάει: ἔπιτρέψας ἄλλω, τὸ ὑπερ αὐτῶ τὴν δίκην αἰτεῖν. σὸν ἢ ἔργον ἢ δὴ, χάρην ἐμὴν ἔπι κερῆσαι τὰν δὲ, κἢ μὴ εἶσαι ἀδικεῖσθαι. Τὸ δὲ τῆς ὑποθέσεως δίκαιον, ὁ ἐπίτροπος & , ὁ τὴν δὲ σοι τὴν ἔπιτροπὴν δόποδ ἔς, ἀπὸν ἐρεῖ: καὶ τὰ λοιπὰ δόποδ εἶξει. ἐμε γὰρ σὸν ἔπιτρέπει ὁ χερόν & πλείονα λέγειν, τῆς νεῶς ἢ δὴ ἀπαίρεσης: καὶ αὐτὶ σὸν δόντες, ἀπαίρεσι τὸ γράμμα. ἔρρωσ, φίλω ἀερίσει: καὶ αὐτὸς τὰ ἐλλείποντα ἀναπλήρησ. ἀπὸ χίς, γαμηλιῶν & β. φθίνοντ & .

RESPONSVM.

† Ἡ ὑπερ & ἰερέως Νικόλαος & λέτζη πεμφθεῖσθε μοι ἔπιτροπή σας, σεβασμιώτατέ μοι, καὶ ἰατρῶν σοφώτατε, κύριε ἐρμόδωρε, ἢ αὐτῆ μικρὰ ὠφθη τὴ καὶ μεγάλη. μικρὰ μὲν, τῷ λακωνικῶς ἐπετελεῖσθαι σε: μεγάλη δὲ, ὅτι μεγάλη κατάρθωσε, τῆ μεγάλη καὶ δραστικωτάτη δῶνάμει σα, & πρῶτον ψαῖος, & φίλον συζητήσων & , καὶ μακρόθεν τῆ δὲ νικητὴν ἀναδείξαντ & . τῶν ἀντιδίκων, καὶ τῆ ὑποθέσεως ἀναφερομένων, πολλὰ μὲν ἐπὶ ὀνήων, ἀνιχύρων δὲ ὁμῶς ἐξελεγχθέντων: καὶ ὅλως ὡς ψυχρολογῶν, ἢ πρὸ ἀδίκων ἀπὸ φθρηγμάτων, ἀναπλήρησθέντων.

NOBILI ET ERVDITISSIMO III: viro, Ioanni Zygomalæ, magno Rhetori,

D. nostro honorando,

Constantinopolin.

Intus.

Hermodorus, Ioanni magno Rhetori S.

Sacerdos Nicolaus Letza, ex eorum numero est, qui me diligunt. Hic iniuria afficitur à quodam qui apud nos est & multum potest. Confugit ergo ad vos, iuris sui obtinendi causa: potestate alij commissa, qui pro ipso ius postulat. Tu e iam partes sumi, me à causa adesse viro, & ab iniuria defendere. Cause autem merita & firmitatem, Procurator ipse, qui hanc tibi Epistolam redde, exacte exponet: & cetera, que ad rem pertinent, demonstrabit. Me namq, breuitas temporis plura scribere nō sinit, naue iam è portu soluente: ipsiq, festinantes literas flagitant. Vale, amicorum optime: & , que à me prætermissa sunt, ipse adde. E Chio, Ianuar. XXIII.

Nicolai Letzæ, iniuriam patientis, commendatio.

RESPONSVM IOANNIS ZYGOM.

Epistola tua, quam de Sacerdote Nicolao Letza ad me misisti, Medicorū solertissime, venerande D. Hermodore, eadem, & parua, & magna, mihi visa est Parua, quia Laconice scripta: magna, quia magna efficit, magna & efficacissima tua mittentis facultate, amicorum commendantis, eaq, per longam locorum intercapedinem victorem declarantis. Quæquam enim aduersarij multa contra attulerunt: tamen ea nullius momenti esse conuicta sunt: omninoq, , ut frigida canillationes, & iniuste oblocutiones, reiecta. Sacerdos

Responsum ad præced. Epistolā, Letzæ uicisse.

E. Γ. Δ. της Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

θέντων. ὁ μὲν ἔμῃ ῥηθεὶς ἱεροῦς, οὐκ ἔμοι, ἀλλὰ
θεὶ, πλὴν χεῖρ ἐχέτω, καὶ δὲ χαρισεῖται τῆς νί-
κης ἢ τῆς αὐθεντίας, ἢ ταῦτα μόνου, ἀλλὰ καὶ
τῶν μὲν ἐξ ἑαυτοῦ τῶ σὺ εὐκλειαν ἐπέτω φίλω
ἐπίπεδαι ἐπιμοτέτω ὄντι γὰρ αὐτῶ πλὴν ψυ-
χλῶ, κατὰ τὸ ἔκρυψεν λόγου, ἵνα ἐρσθ θείναι
περηγυμένως, εἴτα ἔτι ἵνα ἐρσθ σοὶ φιλαμένω:
Ἐρρωσο.

cerdos igitur ille non mihi, sed tibi, victoriā
referat acceptam, et gratias agat. Prastan-
tia vero tua non hac tantummodo, sed his etiā
maiora, mihi tuo sincero amico praecripat. Pa-
ratisimus enim sum, ut ipsam animā, quem
admodum Dominus loquitur, imprimis pro
te deinde pro charis quoque tuis ponere. Vale.

BARB. CONVERSIO, TH. ZYG. γ.

Τὸ παπᾶ. ο. εἶνε ἕνας δότο ἑκείνου, πᾶ με ἀγαπᾶμι: ἔτι ἔτι ἀδικατὰ δότο ἕναν, πᾶνε ἐδῶ,
ἔτι δὲ πᾶτα πολλὰ. Προσρέχει δὲ εἰς ἐσᾶς, γὰρ τὸ δίκαιόν τε, ἔτι ἐπαρήγγειλεν ἄλλοι, ἀλλὰ ἑκείνου
να ζῆσι πλὴν κελσιμ. Δικησθ λοιπόν ἵνα ἡρεσία τῶρα εἶνε: δὲ ἀγαπᾶ με να βοηθήσης τὸ ἀνδρα:
καὶ να κελσιμ ἀφίσης, να ἀδικεῖται. τὸ δίκαιον τῆς ἵπθθεσίς τε, ὁ πᾶτροπός τε, ὁ πᾶς θέλει δῶ
σὴ τῶ πλὴν γ. ὅλον θελήσθ τε ἐπιπῆ: καὶ πᾶ πᾶλοιπα θελήσθ τε μαρτυρήσει: διότι ἐμέναν ὁ
καρὸς δὲ με δὲ δὲ ἀδικαν, να λέγω πᾶσι ὅτι: ἔτι καρὰ βίβ μελλοῦν: νῦν να σικεθῆ: καὶ τᾶ-
τωμ ζητᾶν τῶ με βίαν τὸ γ. ἀσείσε γερὸς, πᾶ κελσιμ τὸ φίλω με. καὶ σὺ, ὅσα λείπε, τελείωσο.

RESPONSI CONVERSIO.

Ἡ γραφὴ, ἢ εἰς βοήθειαν ἔτι παπᾶ. ο. ἐλθῶσα, τιμημένη με, καὶ δότο ὅλας ἐδῶ ἱατρὸς γραμμα-
τισμένη, ο. ἢ αὐτὴ καὶ μικρὴ ἐφάνη καὶ μεγάλη. μικρὴ μὲν, ὅτι ἐγραψες ὡσαύτῃ ἐγραφαν οἱ μεζιθριῶ-
τες: μεγάλη δὲ ἐφάνη, ὅτι μεγάλη ἐκάμε, με πλὴν δὲ δυατῶ καὶ βίασικῶ δὲ μᾶμι ἐσέναν, πᾶ
πλὴν ἐσελας, καὶ τὸ ἀγαπημένον τε ἐβοήθησθ: καὶ δότο μακρὰ με ταύτῃ νικητῶ τὸν ἕκαμε.
καὶ, καλὰ καὶ οἱ ἐκωντοὶ ἐλόλησθ πᾶτα: ὅμως ἀδὲ ἀδικατὰ ἐφάνησθ, καὶ ἐχαλάσθσθ. ὁ παπᾶ
λοιπόν πᾶμα με, ἐχὶ ἐμέναν, ἀλλὰ ἐσέναν ἀσδὲ χαρισεῖ, πᾶς ἐνίκησθ. ἐσὺ δὲ, ὅχι μόνου ἐτῶ-
τα, ἀλλὰ καὶ μεγαλίτερα, τὸν καθαρὸν τε φίλω ὄραζε: ὁ πᾶς με ἐπιμ. ἔτι, καλὰ πᾶ λέγει ἔτι διαγ-
γέλιον, καὶ τῶ ζωῶ με να βάλω α. ἀλλὰ λόγισθ: ἐπειτα καὶ, ἀλλὰ ὅσα ἀγαπᾶς.

MART. CRVSI ANNOTATIONES. IN III. EPISTOLAM,
& eius Responsum.

Συγγραμμά, huic tertiae Epistolae ascriptum est à Theodosio, id est, commendatitia. Hermodorus Lestarchus
Chij Medicus, adhuc 1560. in vivis erat.

Accidentia
Dictionum.

- Δοτῶσθ) Προ, ἐδῶ σὺ, ἢ ἰδιωτῶσθ, tua propria.
- Τὰ πᾶλοιπα) τὰ ἐπίλοιπα. Multa παρὰ Dictionibus accidunt in vulgari lingua.
- In A. μαῶρι, pro μάσθρι, sed invenit ἀ δῶν, pro ἐκ μῆ, si non, nisi.
- In B. E. ante ξ οmissum: ut, ξαγερᾶσθ, pro ἐξαγοράσθ. Sic παύω, pro ἐπαύω. Ei, absorptum: ut, πᾶσθ, ὅτι εἶ-
σθ, quod vidisti. πᾶσθ, ὅτι εἶσθ, qui viderunt. Abiectum: ut, σῶσθ, pro, εἰς ὅλας. σθ, εἰς τὸ. Eὐ, in β. ut, βυγῶσθ,
pro σύγκῶσθ, ex eo. σθ, absorptum: ut, νᾶσθ, pro, ἵνα σῶσθ. Sic ναγῶσθ, pro, ἵνα ἐνδύσθσθ.
- In H. γαμῶν, pro ἡγαμῶν.
- In I. Hoc, pro γ: ut, ἰούσθ, pro γούσθ, barba. Aut decidit: ut, να pro ἵνα. Absorbetur: ut, να δῶσθ, pro, ἵνα
δῶσθ.
- In N. Hoc interponitur: ut, φῶσθ, pro φῶσθ.
- In O. μᾶσθ, pro ὁμῶσθ. ξῶσθ, pro ὄξθ, acetum.
- In T. T, pro τδ: ut, ταρχῶσθ, τδ κρχῶσθ, id incipiam. Tz, pro z: ut, τζᾶσθ, βασιλέωσθ, Zauschus Turcicus, e-
ques. Et pro alijs liter: s. Τζᾶσθ, canera, cubiculum. τζᾶσθ, λακίσθ, lacerō, rumpo. τζᾶσθ, securis. Τζᾶσθ-
χῶσθ, ἢ ἀντιοχῶσθ τζᾶσθ, quas sciuit. τζᾶσθ, ἀφῶσθ. τζᾶσθ, ex Italico Giostra, Turnier.
- In Y. u, in i: ut, σῶσθ, pro σῶσθ, traho. Pro i: ut, ἵσθ, pro ἵσθ, priuabat. Pro π: ut, θᾶσθ, pro θᾶσθ. In
β, aut φ: ut, ἡβρε, κῶσθ, σῶσθ, σῶσθ, ἐφθῶσθ, ὁ δαπανητῶσθ. Abiectum, ut: πᾶσθ, pro ἵπῶσθ.
- In φ. φᾶσθ, pro φᾶσθ, chari, accepti.

In X.

In X. τὸ χ, in compositione apud Poetas, pro ei uel ē: ut, Δούλειπωχ τὸ πλυσρό σκε, non cessō à uestro latere.

Sed talia, quæ iam commemoravi, præcipuè Insularum & Poetarum sunt.

Νὰ σι κὸθῆ) Ut eleuetur. Συκόνω, eleuo, erigo: quod tempora certa à σινὼ format. Nam uerba sextæ coniugationis in σω, interponunt in uulgari lingua uel, σόνω, Fut. σάσω, à σώω. In αω, pro αωω faciūt in Fut. ψ: ut, κὰ gat. 6. ψω, comburam: κλάψω, flebo. In σω pariunt itidem ψ: ut, κερύσω, κερύψω, tondebo.

Η δὲ τῆ αὐθροῖα ἐπίτελλε) Tua D. manda: pro ἐπιτέλλω, mandet. Barbaro Græca phrasis honorificæ ἐτὸρῶσις προσφωνήσεως. personæ.

Από δὲ τῶν τῶν ἰατρῶν γραμματισμῶν) Comparatiuorum constructioni inserviunt prepositiones, ἀπό, ἐκ, & παρὰ, seu παρὸ, pro παρὰ δ: ut, ἰδε, πῶς ἐποίησατο. τρεῖς παῖδας λαμπροτέρους ἐκ τῶν ἐθιόντων τὰ διάφερα καὶ ποικίλα βρώματᾶ τὰ βασιλικά. Vide, quomodo ieiunium fecerit tres pueros (Babylonij Regis) habitiores illis, qui laui ijs Regibus uescebantur. Alexius Rarturus διδασχῆ α. Ο διάβολος τὸν ανθρώπου ἐκατέστη ὁμοιον τῶν ζώων, καὶ χειρότερον ἀπ' αὐτά. Diabolus hominem similem bestiis fecit, & deteriorems ipsis. Idem concione 6. Ο θεὸς κείλιον ὑβέλιον ἢ θανάτου ἢ ἢ τῶν παρὰ τὴν ζωὴν αἰμαρτίας. Deus maluit mortem filij, quam uitam peccati. Idem Conc. 7. Γλυγορότερα θέλει λείψει νερό ἀπὸ τῶν βρύσαις, παρὰ ἀπὸ ἰσοῦαν ὕλην τῶν λόγων. Citius deerit aqua fontibus, quam tibi materia dicendi.

Comparatiuorum Syntaxis.

Ἐμαμῆν) Lego, πῶ παμῆν: pro, ὅπῃ ἔπαμῆν, quem diximus.

ΤΩ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΩ ἀνδρὶ, κυζίω ἰωάννη τῷ Ζυγομαλά, μεγάλῳ ῥήτορι, ἡμῶν φίλῳ τιμιωτάτῳ.

DOCTISSIMO VIRO, IOANNI III. Zygomalæ, magno Rhetori, amico nostro reuerendo.

Πέμπω σοι τὸ μαριάλε, τὰ δ' ἄλλα παρῆξει πὶς τῶν ἐνετίησι φίλῳν Διοκρομιάδων. Σὺ ἢ εἶτα δ' ἐπ' αὐτῶν ἡμεῖς διωασί, θάρρῶν γράφεις. ἐδ' ἐνα γὰρ τῶν νῦν τῶν ἐλλάδα οἰκόντων, ἴσα σοι φίλον ἔχω. ἔρρωσο, καὶ θεοδόσιον εἰς τὰ μαθήματα θῆγες, καὶ ὄτρυνε. ἀθάνατον γὰρ τὴν δόξην, καὶ πᾶς τῆς τύχης ἐπιβλαῆς ἐδ' ἐδ' ἰεν. δὸτὸ χίον, ἔρα φξ. ἔτας, ἑκατομβαμῶν & φθίνοντ.

Mitto tibi Mariale. Cetera curabit quidam meorum, quos Veniens habeo, amicorū, ut ad te perferantur. Tu, si qua re opus habes, quam nos comparate queamus, fidenter significa. Qui nunc, mihi equè, ec tu, amicus sit eorum, qui nunc Græciam incolunt, habeo neminem. Vale, ac Theodosium nostrum ad discendum incita, & acue. Immortale enim uirius est: & fortuna insidias non metuit, Echio CIO IO LX. anno, Iunij XXIIIX.

Studia sua defert.

Theodosiu exerceatur

Ἐρμόδωρος & λίσταρχος.

Hermodorus Leslarchus.

BARB. CONVERSIO, TH. ZYG. α.

Πέμπω σοι τὸ ο. καὶ τὰ ἄλλα θέλει τὰ δῶσαι κανέναν φίλῳ δὸτὸ κείνης, πῶνε τὴν βενετίαν, Διὰ τὴν ἐλθῆν, ἐσὺ ἢ, ἐὰν τίποτε χρειάζεσε, ἀπὸ ἐμῶν δωόμεθευ: μετὰ τὰ θάρρῳ γράφεις. Κανέναν γὰρ δὸτὸ ὅσοι τῶν τῶν ῥωμαίλων παπικῶνε, ὁμοία δ' ἐμ' ἔχω φίλον, ὡσὺν ἐσ' ἐναυ: καὶ τὸ ο. εἰς τὸ μάθημα ἀκόνησέ τοι, καὶ ἀναγκασέ τοι. ἢ πωρδ' ἡ γὰρ ἐκαλοσώη, ὡσὺν δ' ἐμ' δὸτὸ: θένη, καὶ τὰ τυχερὰ δ' ἐμ' τὰ φοβεῖται. δὸτὸ τῶν χίον, εἰς τὰ α φξ.

MARTINI CRVSI ANNOTAT. IN III. Epistolam.

Τὸ μαριάλε) Μαριάλε (inquit Theodos.) βιβλίον ἔστιν, ἔχον τῆς βιοτόνης ἐγκύμια. Lucæ i. χαῖρε μεχαριτωμένη: Salutatio S. Marie. τὸτο ἀπλοῖ, ἢ χαῖρε σὺ βῆσα παρὰ τῶ θεῷ: ἀλλ' ἔχ', ἢ πλῆρης χαῖρετ, καὶ διδῶσαι τοῖς ἀνθρώποις χαῖρε. Ποῖσοι γὰρ πολλοὶ τῶν ἀγίων βιοτόνων, αἱ παντοσωματίας τῶ ἡῶ μετοχορ, καὶ βασιλίσαν τῶ νόσμου: καὶ ταύτῳ ἐπιπαλῶντ, σώτειραν ψυχῶν ἡγέμενοι. ὅθεν, πολλὰ εἰς αὐτῶν βίβλοι, μαριάλια καλέμενοι: διδῶσαι αὐτῆ τῶ γρησῶ ἰδίῳν ἐγνωμίωμ. Ἀλλὰ λίαν ταῖς θείαις γραφαῖς μάχετ: ταύτα: τῶ θεῷ τῶ ἑαυτῶ τιμῶν ἀνθρώπων ἢ διδόντ. χαῖρε ἢ μεγαλή, παρὰ τὰς ἄλλας γυναικῶν τῆ ἀγία παρβένω ἐγόντο, τὸ θιομύτορα γενίωτ: τὸ καὶ κληθεῖται. Salue Maria, que gratiam acceripisti: non que gratiam das. Multi enim, filij omnipotentiam cum ea communicant, facientes Reginam mundi: & ut animarum conseruatricem, inuocant. Vnde tot de ea libri, Marialia uocati: in quibus, que Christo proprie sunt, laudes, ei attribuntur: quod omnino contra S. literas est: Deo suum honorem homini non dante. Sed gratia contigit ei magna: quod mater Dei, & facta est, & nominatur. Ex concione Iacobi Hcerbrandi, Tybingæ 17. Mart. 1581. habita.

κ 4 EIDEM:

E. Γ. Δ. της Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

έ.

Τ Ω Α Τ Τ Ω.

E I D E M.

V.

Τὸ γράμμα, ὡς περ ἐκεμίσθη ἀπὸ τῆς συνόδου ἱερῶς Νικόλαου ὁ λειτῆρος, ἐπὶ δόξῃ ἐ-
 χεῖτο ὁ δὲ δικαίως περιετίμην ἐν ταῖς βίαις, ὑπὸ
 γήραις ἰσως ἐπὶ αὐτῶν φρονήσεως ὡν· ἀλλὰ φησὶ,
 τὸ παναγιώτατον, ἀκυρώσονται τὰ γράμματα τῆς
 συνόδου. Οὐτὼ γὰρ περὶ γράφει τὸ λαϊκῶν αὐτῶν
 τίθει. Σὺ δ' ἐὰν μὴ συγχώρη, τῆτο γενέσθαι.
 Αἰσχροὶ γὰρ ἄμα, καὶ ἀδικοὶ ἔσονται. ἀλλὰ τῶ σο-
 φῶ καὶ λογίῳ ῥήτορι γράφοντα, τί δ' ἔτι μακρο-
 γορεῖται; καὶ ταῦτα, ἐκ Θεαρμακοπωλείου καθή-
 μενον, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐνοχλαμένον; ἔτι καὶ
 λαμοῦ ἔχοντα, οἷον δ' ἔτι γράφειν; ὡς ἐκ τῶ
 γρημῶν τῶν ἐστὶν εἰκάσθη. τῆτο μὲν ἔν περ, ἔτι
 λόγον προσέθημι. Οἶδ' αὖ γὰρ σε καὶ βεβλόμενον,
 καὶ εἰδόμενον, βόηθαι. Πέπομφάσαι τὸ μαρτάριον.
 τὰ δ' ἀλλὰ ἐγὼ ἐνεπήθευ καμιάδ' ἔτι ποιήσω.
 Ἐπεὶ ἔτι ἀλλὰ εἴη τῶν ἡμῶν διωκτῶν, μὴ ὄκνει γρά-
 φειν. ἔδ' ἐν γὰρ ἔτω μοι πρὸς ἑσὺν ὡς τῶν φίλων
 ἡμῶν ἐπὶ ἀλάστον διειρηθήσεται. ἔρρωμὲν ἔτι
 εἴης, φίλων ἄριστε, καὶ γυναικῶν, καὶ τῶν χει-
 σῶν σα παιδείων. Δόξο' ἔτι, ἔτι φέ. Βοηθρο-
 μιῶν ἔτι ἀ. ἐπὶ δ' ἔκα.

Ερμὸ δ' ὡρ ἔτι, ὁ κατὰ πάντα σός.

Scriptum, quod à Synodo Sacerdos Nico-
 laus Letza extulit, non recipit hic nosser iuri-
 dicundo praefectus: quod forte praeseneclute
 non satis sua mentis est: sed ait, Sanctissimum
 nostrum, Synodi scriptum irritum esse iussurum.
 Ita enim Laicorum quissiam istinc scribit. Tu
 verò ne concede, hoc fieri. Turpe. n. iuxta erit
 aciniquum. Sed cum ad sapientem et eloquen-
 tem Rhetorem scribam: quid multis opus est ver-
 bis? Praesertim, cum in Pharmacopoleo sedeam
 et à multis molester: nec etiam idoneum cala-
 marium, nec calamarium, habeam: sicut ex ipsa
 literarum aratione conycere poteris. De hoc igi-
 tur, nullum verbum amplius apponam: cum
 sciam, te et velle, et posse, opitulari. Misi ti-
 bi Mariale. Reliqua, è Veneta urbe curabo.
 Atque etiam, si qua re alia, quam nos praestare
 possumus, indigneris sine dubitatione et me-
 tu scribe. Nihil enim tanti mihi est: quanti
 hoc: ut amicitiam nostram conseruem sartam
 teclam. Vale, amicorum optime, cum uxore,
 et dulcissimis liberis tuis. E' Chio, XII. Aug.
 CIO IO LX.

Intercessio, ut sententia pro Letza lata, rata maneat.

In taberna vnguentaria scripsit.

Officia sua detere.

Tuus totus, Hermodorus.

BARB. CONVERSIO, TH. ZYG. E.

Τὸ γ. ὁ πρὸς ἐφερευ δόξο' τῶν συνόδου. ὁ. ε. δ' ἐν τῶ δ' ἐχεῖτο ὁ τῆς δικαιοσύνης Ἰππιτηρητής, πρὸς ἐδ' ὡς
 πρὸς δόξο' τὰ γερατία, ἐπὶ πολλὰ γνωστὸς ὑπὸ ἀρχόντα: ἀλλὰ λέγει, ὅτι ὁ. π'. Φέλει χαλάσαι
 τὰ γ. τῆς. σ'. τέτιας γυνεάς γὰρ γράφει κάποιος ἔτι δόξο' αὐτῶν. Εὐλοιοπὸν μὴ ἀφίνης, νὰ γένη τοιαύ-
 τῶν π. ἐν τρεπιασμοῦ γὰρ, καὶ ἀδικοῦ θέλει ἔσται. ἐπεὶ ἔτι γράφω εἰς σοφὸν: τί πρέπει, νὰ πολυ-
 λογῶ; καὶ μάλιστὰ, πρὸς εἰς σὲ ἀπετζιαρῶν κάθομαι, καὶ πειραζομαι δόξο' πολλὰς: καὶ ἔτι κεντή-
 λη ἔχω, σαλ πρὸς εἶπε, ἔτι καλαμάρη: ὡς αὐτὸ εἶναι διωκτῶν, νὰ μετρήσης δόξο' τὰ γ'. Διὰ τῆτο λοι-
 πόμ, ἔδ' ἐν λόγον ἔτι λέγω. Ἡξόρω σε γὰρ καὶ θέλοντα, καὶ ἔδ' ὄρῳ, νὰ βοηθήσης. Εἰσελάστω. ὁ.
 καὶ τὰ ἀλλὰ, ἐγὼ θέλω, νὰ μοι δόξο' τῶν Βενετῶν ἔλθω. αὐτῶν καὶ σὺ κάμνη χρεία τίποτε, ἀ-
 πό τῶ διωόμεθεν, γράφεμας. Ἄλλο γὰρ ἔργον δ' ἐν περὶ ἡμῶν: ὡσπὴν νὰ φυλάξω τῶν ἀγάπλωμας.
 ὑγιάνων ὑπὸ ἀρχοῖς, φίλεμα χρευσέ, μὲ τῶ γ'. καὶ τὰ π'. σα.

MARTINI CRVSI ANNOTAT. IN V. Epistolam.

Υπομνηστικῶν ἀρρελλυται ἡσὲ Ἐπιστολὰ ἀ Θεοδόσιο, κομμονεφαιτορία.

Τὸ γ. α. σ.) τὸ γράμμα ἀ συνόδου.

Τέτιας γυνεάς) τὸν τῶ τρεπιασμοῦ. τέτιος, ἔτι τέτιος, talis.

Θέλει ἔσται. Verbi substantiivi inflexio: quantum colligere potui.

ἡμε, sum.

Indicat. praes. ἡμε, sum: ἡσε, ἡσαι, es: οἶμαι, ἔμ, εἴμαι, est. ἐμμεθον, ἡμεσε, sumus: ἔσε, estis: εἶναι, sunt.

Imperf. ἡμαρ, ἡμυνα, eram, ἡμαρ, ἡσωνε, εἶμαρ, eras: ἡτορ, erat. ἡμεθον, ἐμμεσε, eramus: ἡταρ, erant.

Fut. θέλω εἶσται, ἡσται, vel ἡσε, ero: θέλει εἶσται, eris: θέλει εἶσται, erit, etc.

Imperat. ἄς ἡσε, ἄσσει, sis: μὴ ἔσε, ne sis. ἄς ἔμ, ἄς οἶμαι, ἄσσει, νὰ εἶναι, sit.

Ἡσε, ἄς εἶσται, sitis, estote: ἄς εἶναι, sint.

Optat. ἄς ἔμ, νὰ ἡμμεθον, ἡμμεθον, utinam esset possibile, εἶδ' ἔτωρ ἄς, utinam sic esset.

Sub-

Subiunct. να ἦσθε, ut sis. να ἡμῖν, ut finius. τὰν ἄθλον ἦσαν, si esset.
Infin. ἦσαν, ναυαι, esse.
Particip. ἔσαντες, ens, entes.
eis σέ, utriusq; pro eis.

ΓΩ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΔΟ-
γιοπέτω ἀνδρὶ κυρίῳ ἰωάννη τῷ Ζυγομα-
λά, τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας με-
γάλῳ ῥήτορι.

Intus.

† Ερμόδωρ, ἰωάννη τῷ μεγάλῳ ῥήτορι
εὐπρόσχημ.

† Τὸ μαρτάλι ἐπέχεσθε μοι τὸ ἐν ἑαυτῷ
Φίλων τῷ ῥητορῷ. ὁ ἐπέδωκε λάβω, τῷ ῥη-
τορῷ, κῆμισ ἑξ ὀπορήσας, πέμψω σοι. ἦ δὲ
ὀπίσθε αμμάτων τῶν λαλινικῶν παρὰ φρα-
σιν καὶ ἐξηγήσιν, καὶ δημοσίων λόγων, ἐνεπί-
θεν ἐς ἡμᾶς διὰ τὸν ἰωάννη τῷ ταχίστω, ἐπι-
μεληθῆσθε μοι. ἔπειτα ἄλλο σοι δεῖξαι: θάρρῳ
ἐπίστειλε τὸ ῥητὸν τῷ δυνάτῳ. ἡμεῖς γὰρ, καὶ
μνημονεὺς χάριτος: καὶ λαβῆναι, ἐκ τῶν ῥη-
τορῶν, ἐτοιμοί: ἐπιπέτω, τῷ ῥητορῷ, καὶ πε-
ρὶ τῶν λόγων περιφρανῶν, καὶ ὅμ ἐγὼ, ὡς ἀδελ-
φῶν, καὶ φίλων, ἐπιπέτω τῆς ἀγωγῆς. ἔπειτα ῥη-
τορῶν, ὁ πάντα βασανίσαι δυνάμενος ἀληθῆ δεῖ-
ξαι, ἐκ μέσης καρδίας λεγόμενα. Σὺ ἢ ἀλ-
λά καὶ τὸ ῥητὸν εὐπρόσχημ, καὶ ὑγαίνουσι, καὶ τῷ
Φιλτάτῳ τέκνῳ, ἐπιπέτω. Μικρῶν δὲ ἐπι-
πέτω ῥητορῶν ἐπελαθῶμεν σου ἡσυχία τῆς λογιστικῆς
ἐπιπέτω σοι τὸ ῥητὸν: ὅς δὲ δικαίας
καὶ ὁσίως αἰτήσεως, ὡς αὐτὸς ἐπέδωκε. ἐπιπέτω γὰρ
τόνων καὶ φίλων. ἀλλὰ σὺ μὲν, εὐοίδη, ὅτι αἰ-
τηθῆς σὺ ἀμελήσῃς. ἐγὼ ἢ τῷ ῥητορῷ πηλά-
κῃς ἀπλήσας, καὶ ἐν ἄλλο παρὰ αὐτὸ ἀκίω: ἢ
ὅτι ὁ παῖς, ὁ τῷ ῥητορῷ λαβῶν, αὐτὸν
παρὰ ὑμῶν ἐν Βυζαντίῳ νῦν ἐστὶ: καὶ αὐτὸς
ὁ λαβῶν τῷ ῥητορῷ, παρέξει τὸ ῥητὸν. ἢ
ἡμεῖς ἢ δυνάμεθα ἀναγκάσαι πατέρα ὑπερ-
περὶ ὅς: ὡς καὶ αὐτὸς οἶδα πάντων μάστιγα.
εἰ ἢ ὁ υἱὸς δὲ ῥητορῷ ἐπέδωκε: τότε δὲ ἢ μόνον ἀπὸ
λαῖς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοίων, τῶν ἐν τῷ νόμῳ, ἀ-
νάγκαις, ῥητορῶμεθα: ὡς ἀναγκάσαι, δόπο-
τίσιν τὸ ῥητὸν, καὶ τῶν γε ἐνεκα μὴ δέσῃ σοι με-
λέτω. ἡμεῖς γὰρ τῶν μέλῃ. Θεοδόσιον, τῷ Φιλτά-
τῳ, ἀσπάζομαι. δόπο χίς, ἔπειτα ἔπειτα δόπο
ῥητορῶν, ἐκαστοβαίων. ἢ. Φθινόγη.

* τῷ ῥητορῷ
ἐπιπέτω ἀπ-
χορῶν esse,
Theodosius
αἰ.

DOCTISSIMO ET SAPIENTI VI,
viro, D. Ioanni Zygomalæ, magno ma-
gnæ Dei Ecclesiæ Rhe-
tori.

Intus.

Hermodorus, Ioanni M. Rhe-
tori S.

Mariale mihi quidam hic amicorū pro-
misit. Id ubi accepero: statim perferentē na-
ctus, ad te mittā Epigrammatum Latinā pha-
rasiam et explanationem, ac Demosthenis
orationes, è Venetijs ad vos quàm celerrimè
perferendas curabo. Quinctiam, si quid ali-
ud tibi opus erit, cum fiducia scribe. Accipies
enim, qua haberi poterūt. Nos enim, gratia
memores sumus: nec est beneficium, quod ego
non accipere, nec remunerari: sim paratus: id
quæ à viro, qui et doctrinā, et dicendi facul-
tate, est illustris: quem ego, ut fratrem, et dili-
go, et in honore habeo. Quæ vera esse, et ex
intimo animi mei sensu prolata, tēpus, quod
omnia examinare proferreque potest, demon-
strabit. Tibi verò ut ex sententia et optatis
omnia succedant: et ut cum charissimis libe-
ris uxoreque valeas, precor. Propemodum in-
ter scribendum oblitus sum: ne commendare
tibi eum, qui has reddit. Is affert iustum et
sanctum postulatum, sicut ipse audies. Est au-
tem unus meorum vicinorum et amicorum.
Scio ego certo, te, ubi appellatus fueris, rem
haud neglecturum. Ego verò, quamvis saepe
minatus ei Tuxophilū sim: nihil aliud ex ipso
audio: quàm filiū, qui pecunias accepit, nunc
est apud vos Byzantiū esse. Ipse itaque, qui il-
las accepit, pro debito satisfacet. Non possu-
mus nos patrē pro filio cogere: sicut et ipse in
maximè omnium nosti. Si verò huc venerit fi-
lius: tunc nō minis tantū, sed ceteris quoque, quæ
ex legibus haberi poterunt, necessitatibus, uti-
temur: quibus illū ad persolvendū es alienum
cogamus. Itaque securus tu ab hac parte esto.
Mihi enim cura est. Charissimū nostrū Theo-
dosium saluto. Datum Chij XXII. Iunij, anno
Christi CIO IO LX.

Libros mit-
tam.

Sum tibi cō-
stanter ami-
cus.

Petitionem
huius Nun-
tij tibi com-
mendo.

Filius ad pes-
solutionē co-
getur, non
pater.

BARB. CONVERSIO, TH. ZYG. F.

Τὸ χαρτί τῆς παναγίας ἔταξε μετὰ τὸ ἕνα Φίλῳ ἀπὸ ἐδῶ, να μετὰ τὸ δῶσαι. Τὸ ὁπίου
ἔταμ τὸ λάβω: παρὰ τοῦ ἀνθρώπου, πᾶ να τὸ φέρει, αἰ ἴπιτύχω, θέλω σε τὸ πέμψαι.
τῷ

τινὶ ἢ φράγγικῳ ἐξήγησιν ἑ.ο. δόπο' τινὶ Βενετιανῶν ἐλθῆναι τὸ ταχύτερον, θέλω ἴσθμι εὐχῆ καὶ αἰ καὶ τίποτε ἄλλο σ' ἐκάμνη χρεῖα: μὲν ἴδ' ἔσθ' ἔγραφε. θέλεις ἴσθμι τὴν γὰρ, ὅτι λέω δυνάστη εἰς ἡμᾶς, ἐμῶν γὰρ καὶ ἐνθυμώμεσθαι τινὶ καλοσύνῳ καὶ τινὶ πείρομεν, ἔνα τινὶ δόσομεν, ἔτοιμοι: καὶ μᾶλλον, δόπο' ἀνθρώπων: πᾶς μὲν παλαιὸς, καὶ μὲν τάξις, εἶνε σὺ δ' ὄξ' ἔσθ' καὶ, τὸν ὁπίσθ' ἐγὼ, ὡς αὐτὸ ἀδελφόν, καὶ ἀγαπῶ καὶ τιμῶ. ἔτι δὲ παρ' ὅπ' ἔγραψα, ὁ κηρός, ὅπ' ἔλα μ' πορεῖ νὰ τὰ ἐξεπίσει, θέλει τὰ δ' εἶξει ἀληθινὰ: καὶ δόπο' ἄλλω μὲν τινὶ καροδίαν πῶς τὰ λέγω. Ἐσὺ λοιπὸν, ὡς αὐτὸ ἠθέλεις ὡς ἀκαλέσθ' ἀμπερὶ νὰ ἀπ' ἀπὸ τῆς γῆς, νὰ ἴσθ' ἔγραψα, μετὰ ἠραπηνεμένα σ' ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ πινὴ γυναικῶν. ὡς ἀπὸ τῆς γῆς, ἔγραψα, νὰ συμμάρτυρησῶ, καὶ νὰ καλολαλήσω, τᾶς τῶν, ὅπ' ἔσθ' φέρνει π. γ. ὁ ὁπίσθ' ἔσθ' δ' ἐστὶν δίκιαν καὶ ἀγαν ζήτησις: ὡς αὐτὸς θέλεις ἀκέρως, ἢ ἐρωτήσῃς ἢ μάθεις, εἶνε ἢ δόπο' σὺν γειτόνους καὶ ἀραπηνεμένας, ἀλλὰ εὐο, καλὰ τὸ ἠξ' ἔγραψα, ὅτι ζήτησις καὶ παρακαλεθῆς, δὲν θέλεις τὸ ἀμελήσει, ἐγὼ ἢ ἑ.ο. πρὸς αἰς φραγῆς ἢ ἐφοβήσῃς: καὶ ἄλλο τίποτε δὲν ἀκέρως ἀπ' αὐτὸν, πλὴν, ὅπ' τὸ παρ' ἑ, ὅπ' ἔσθ' τὰ ἀπ' ἀπὸ ἐπ' ἠρα, ὡς εἰς εὐοὺς σὺν πρὸς εἶναι τῶν ἠρα, καὶ αὐτὸς, πᾶς ἐπ' ἠρα τὰ ἀπ' ἀπὸ, θέλει πληρώσει καὶ τὸ ἔσθ' ἔγραψα. ἐμῶν ἢ, δὲν δυνάμεθα, νὰ βιάσασμεν πατέρα δ' ἔσθ' ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐσὺ ἠξ' ἔγραψα ἀπόλας καλῶτερα. ἀμὴ, ἀπὸ ἡὸς τ' ἐθέλη: ἔλθῃ τὸ τε τότε ἐχί μοναχῶν μὲ φοβεροῖσιν, ἀλλὰ ἢ, μὲ ἀλλὰ τᾶς νόμους βίαις, θέλομεν χρεῖα δ' ἢ: ὡς νὰ τὸν ἀναγκάσασμεν, νὰ πληρώσει τὸ ἔσθ' ἔγραψα. λοιπὸν, δ' ἔσθ' τᾶς τὸ μὴ δ' ἐμῶν ἔχει εὐοίαν, ἐγὼ γὰρ θέλω φροντίσθ' ἑ.ο. χρεῖα τῶν. δόπο' τινὶ χίον. (ὁμοῖον εἶδος ἔσθ' ἔγραψα.)

MART. CRVSI ANNOTAT. IN SEXTAM Epistolam.

Vocatur ἀντιστοχαστικὴ ἡ ἡσὶν ἐπιστολὴ ἀ Θεοδοσίου, responsoria. Ο παρ' ἑ.ο. βιοσκνίσσα) Simonides ἢ χρένον σφώτατον dixit, tempus esse sapientissimum. Aristot. 4. φυσ. ἀ κρη. ε. 17. in Proverbio ταισεν apud Brasium, Tempus omnia reuelat, Thaleti ascribitur.

Scholæ Græcorum.

Θεολόγιον ἢ φίλτατον) Tunc literis adhuc operam dantem. Ex Gerlachio cognoui, plerisq; Græcorum tē plis, in singulis ciuitatibus, Scholās puerorum adiunctas esse: in quibus nullæ sint classes, nec diuersæ lectiones: sed unicus Præceptor, pueros in Psalterio, Hologio, Acoluthijs, alijsq; libris, quorum in Ecclesijs usus sit, institucus. Ab Ioan. Zygomala, complures Patriarchatus officiales antiquam linguam mediocriter doctos esse. Etiam à Doctioribus Græciæ, Discipulos ad illam ali. Propter eam discendam, Italiæ quoq; Academijs, à Peloponensijs, Cretensibus, Chijs, adiri.

Chij defectiuo.

ἀπόλας) ἀπὸ ὅλων καλῶτα, omnium optimè. ἀπό χίος) insulae Chij ambitus, nostro tempore à nautis aestimatur 124000, passuum. Partes eius, duæ sunt. Vna superior, quæ ad occasum Solis spectat: montosa, syluosa, profundis et tenebricosis uallibus impedita: ex quibus, plures flumij, molendinorum rotas impellentes, mare influunt. Ibi multæ pulchræ arces: quarum aliæ in montibus: aliæ, in planitie. Ibi, summa fertilitas rerum omnis generis. Ibi in angulo quodam, occasum uersus, S. Helie mons est: in cuius arce ueteri, sicut ab incolis, Homeri sepulchrum esse: qui natus in pago, quod à illius tractus sit, Homero appellato. Altera pars, inferior est, in meridiem spectans: olim Phanae promontoriũ nunc caput mastichis: quod ibi nascantur arbores, ex quibus mastiche colligitur, lentisco similes, sed altiores. Singulis subditis à magistratu mandatur, diligenter colere illas arbores: et quotannis certum uasorum, in quibus mastiche, numerum pendere. Vrbis ipsa Chios, ducentis milliarijs, sub portu Delphico sita ad ortũ Solis pertinet, moenibus et fossis probe munita. Platea inibi, late et pulchræ: domus et Tempia, ad figuram et modum Italicum edificata: suburbia amœna, in quibus multi horti pulchri uariorum fructuum. Incolæ, humani et hospitales, musicæ rerumque laudabilium studiosi: partim Genuenses, partim Græci, partim Iudæi. peculiariter autem plateam incolunt Iudæi: et magno pileo flauo ab alijs internoscuntur. Græci, Patriarchæ Byzantino parent: Templum habentes in montanis, quinq; milliarijs ab oppido, occasum uersus, quod omnium in Cycladibus insulis Templorũ pulcherrimum iudicatur: artificiosissis tessellati operis imaginibus, à Constantino Monomacho, ut indigenæ aiunt, edificatum. Fœminis Chijs, nihil formosius, elegantius, ciuilius, tiam naturali proportione membrorum corporis, tum uestitus aptitudine et decore, ex serico uilloso, et alijs serici generibus. Breuiter ex nauigatione Nicolai de Nicolais, anno 1551. circiter suscepta, Noribergæ 1572. Germanicè, et Venetijs 1580. Italicè edita. Le belle donne, & leggiadre donzelle (inquit) di chio, ci uisitano ogni cortesia, & honesta liberalità. Si che ardisco ben dire, & con uerita affermare. ch' io non credo hauer veduto in nassuno altro luogo, oue, io sia stato, gente piu amoreuole, & ciuile ne che piu cerchi, con ogni honestà di acquistar la gratia de forestieri, di questa.

Fœminarum ibi elegantia & ciuilitas.

Ζ. ΤΩ ΣΟΦΩ ΑΝΔΡΙ, ΚΑΙ
μεγάλω ρήτορι τῆς Ἐκκλησίας
εἰς τὰς ἰδίαις χεῖρας: εἰς τὸ πατρι-
αρχεῖον.

SAPIENTI VIRO MA-
gno Rhetorimagnæ Dei Ecclesiæ,
in Patriarcheio.

Intus.

Intus.

Salutem, & omnia bona.

Χαίρειν καὶ εὖ πράττειν.

† Εδέξαμην τὴν Ἐπιστολὴν σου, μετὰ τῆς
συνωπίας τῆς ἐλευθέρου παιδ' ὄψεως, ἀχρη-
στοῦ τῆς πρὸς με καὶ τὸ ἡμέτερον ὑπακούου β-
νοίας. Επαινώ τοιγαρῶν τὴν τῆς φύσεως σου
δύναμιν. Χαίρω καὶ τῆ βασιλείᾳ, τοῦτον ἀν-
δρα ἐχέσῃ: ὡς περὶ τὸν παλαιῶν τῆς παλαιῆς
ἐπιφιλσοφίας ἀδαιμονίας. Εὐνοῶ καὶ σοί,
τοιαύτῃ δ' ὄξω πρὸς ἐμὴν ἐχρόνισι: μὴ ἢ τῆς σῆς
πρὸς ἡμῶν καλλιότητος ἐλπίδος ἀμαρτήσασμι:
ἀλλὰ τοῖσ' εἶλω, οἷσ' ἔσ' ἀξίωμα.
Ἐπεὶ δὲ τὸν πῶν ἡμῶν θεός σου δέχῃ πάν-
τας. Ὁφραίνει: ἀλλόμω τὰς ἐμὰς ὑπακού-
εις: ταύτῃ σου δόξω τύχης, ἀλλ' ὄξω τῆς, δ' ο
θλίψαι ἡμῶν λογισέμεν. Σὺ γὰρ, ἔπειτα τῆς σῆς
ταύτῃ χρεῖαν ἔχεις, ἐμοὶ σήμεινον. ἐγὼ σοὶ ἡ-
δύως τὰ τοῦ τελέσω, εἰ τελεσμένο ἐστίν. Ἐ τῶ
παναγιώτῃ δ' εὐσπότη, ἐν πᾶσιν ἐμὴ ὑπακού-
ου σωζήσῃ: ὅς ἐστι πῶν ἔργον, καὶ τῆς αὐ-
τῆς γνώμης πρὸς ἡμῶν. Ἐρρώσο.

ἐν ἑτῇ, δόξω τῆς ἐκκλησίας σου κυρία
ἡμῶν ἰσοχρεῖσ' ἀφ' ἑξ β.

Accepi Epistolam tuam, omnis liberalis e-
ruditionis plenam: nec unius benevolentia
erga me, & meos subiectos, refertam. Laudo
ingenij tui felicitatem. Gratulator etiam im-
peratrici urbi, quod talem habeat virum,
tanquam residuum quiddam veteris in Phi-
losophia felicitatis. Bene quoq; animo erga te
affectus sum, qui talem de me existimationem
habet: nec patiar, ut pulcherrima tua de no-
bis spe frustreris: sed ut talis reperiar, qualem
tu me iudicas. Quoniam igitur principatu
meo, divinitus mihi concesso, omnes letantur
praesertim ij, qui mihi subditi sunt: eum non
fortuito, sed divinitus, nobis concessum esse,
cogitandum est. Itaque tu, si quid rerum, quae
apud nos sunt, tibi opus est: mihi significa. E-
go enim alacriter id prestabo: si modo ex eo
genere sit, quod prestari potest. Ad sancti spi-
ritum quod attinet Dominum: per omnia me
illi dicto audientem commendo: & nec dictum,
nec factum ullum, absq; ipsius concessu pera-
gam. Vale.

Laudat Rhe-
torem.

Fauet ei.

Gratificari
paratus.

Patriarchæ
obediturus

Anno ab incarnata dispensatione Domini
nostri Iesu Christi CIO IO LXII.

Βασίλῳς μολδαβίας: Despota, Rex Moldaviae.

BARB. CONVERSIONE, TH. ZYG. Ζ.

Εδέξαμην τὴν γραφὴν σου, μετὰ τῆς ὀπίσθου ἀπὸ τῆς ἐλευθέρου παιδ' ὄψεως, καὶ ὄχι λιγύ-
τερον τῆς πρὸς ἐμὴν, καὶ πρὸς ἀλλοτρίους, πρὸς ὀξίω, καλοσυνώης. Επαινώ λοιπὸν τῆς φύσεως σου
τὴν δύναμιν. Χαίρομαι ἔτι εἰς τὴν πόλιν, ὅπως τέτοιον ἀνδραῖον ἔσῃ δόξω μενῶν ἀπὸ τῆς πα-
λίας εἰς τὰ μαθηματικά καλοεργικίας: καλὰ ἐνθυμῶμαι καὶ Διὰ σέων, ὅπως τέτοιαν φαντα-
σίαν Διὰ ἐμὴν. Οθεν μὴ ἢ τῆς ἐδικῆς σου εἰς ἐμὴν πολλὰ καλῆς ἐλπίδος νὰ σφάλω: ἀλλὰ τ'
τοιαύτῃ λογῆς ἀμπερὶ νὰ ἡμῶν, ὅπως δόξω σε εἰς ἀμὴν κένομα. Ἐπεὶ δὲ λοιπὸν ἡ ἐδική σου δόξω τῆς θεοῦ
δύναμιν ἐξέσῃ ὅλας κάμνει νὰ χαίρον: καὶ περιεργότρον πρὸς δ' ἄλλας με, ἢ καὶ ὀκείνας, πρὸς με
ἀκέρως, ἢ καὶ ὀξίω τας: ἐτῆ τὴν τὴν ἐξέσῃ, ὄχι δόξω τὴν τύχην, ἀλλὰ δόξω τῆς θεοῦ, ἐδ' ὄθη ἡμῶν
ἀσμετρεῶμεν. Ἐσὺ λοιπὸν, ἀν' ἅποτε τῶν τόπων τῶν χρεῖα ζεσε, ἐμὴν τὸ φανέρωσει: ἐγὼ
ἐσέναμ γλυκεία ἐτῆ τελέσω. Ἐ εἰς τὴν π'. εἰς ὅλα τὰ λόγια ὑπακούω μαρτυρῶ: Ἐ ἐδ' ὄξω
ἐδ' ἔργον, χωρὶς τὴν ἐδικὴν τὴν γνώμην, θέλω τελεῶσω. Ὑγίαινε ἡ, ἀσέως καλὰ.

MAR-

MART. CRVSI ANNOTAT. IN SEPTIMAM Epistolam.

Rhetores duo.

Despota Moldauiz, Ioannes.

Et Iacobus Basilicus.

Moldauia.

μυγάλω ρήτορα) Duos esse Patriarchicos Rhetores: postquam Ioannes Zygomalus factus sit μέγας ἡ δέωρ...

Χριστὸς τῷ εὐαγγέλιῳ ἀλλοθενεῖ ἔστιν. καὶ ὁ πνευματικὸς εἰς αὐτὸν καὶ βαπτιστὴς σὺθησετ. Γὰρ αὐτὸς ἔστιν μονὸς ἀληθινὸς θεὸς καὶ αὐτὴρ.

Ἰωάννης βασιλεὺς ἀσπέρης σάμης, καὶ μαρμετσί πικρον, ἰσθὺς καὶ νόμους παλατιῶν. Ab eo creatus fuerat Poeta, Zacharias Orchisici qui nobiscum Tybingæ fuit 64 & 72.

Moldauia (inquit Gerlach.) habet suam Vaiuolam, seu Despotam: sicut & Vualachia. Sed Moldauiz homines, ciuiliiores sunt, & multi ibi nobles: licet antehac à Mich. Cantacuzeno afflicti.

Εἰ τινα ἂν ἐνταῦθα τὸ εἶ ποσὶταιν in Autographo est, pro Ἔ. Nisi intelligas, ἂν ἐνταῦθα ποσὶταιν.

† ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΙΩΑΝΝΑ ΣΑΦ, ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠῳ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΕΥ ΠΙΣΤΙΝ.

Εἰ μὲν τὰ συμβαίνοντά μοι, καὶ τὸν θάνατον ἡμέτερον ἡγεμόνος, ἐν τῇ μολδαβία, καὶ ἀνηκεῖται τῇ σὴ πικραγία...

SANCTISSIMO ET OECUMENICO Patriarchæ Iosapho, Constantinopoleos Archiepiscopo Salutem.

Si ea, quæ mihi post mortem principis nostri, in Moldauia acciderunt, essent inaudita sanctitati tuæ: haud equidē dubitasset, de illis accuratè perscribere: nec inimicū aduersus me animum gerentib. ansam malè de me loquendi dare.

VIII

Calumnie contra me.

Tu uerò his credere noli.

Ituc ueniā.

E. F. Δ. της Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ζωσοφῶν τινῶν ἀνδρῶν: ὑπὲρ ὧν ἐκοινοῦσάντων
τῶ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Θεωνᾷ: ὡς ἀνδρὶ
σοφῶ, καὶ ἀληθῆς κερταίᾳ δυνάμει. ἐκ τῶν
ἡμετέρων τεθνήσκον, εἰ π σοὶ δόξη σὺ δὸ πο σὶ κῶ π
λέγεις: ἐμὲ τοῖς σοῖς γραμμασι βεβαιότερον κ
ἀσφάλεστερον ποιήσου. ἔτε γὰρ ἡ ἐμὴ σὺντυχία, ἐ
πίπλωσόν τινα εὐνοίαν ἐποίησεν τῆ σὶ παναγιότη
τι, ἔτε πλεχθήσεται ἀπάδου τ' ἀληθείας: ἀλλ
ὡσπερ δὸ πο εἰλικρινῆς ἀφάνειας ταῦτα σοὶ γρα
φῶ: ἔτι π δὴ κερταίᾳ δυνάμει, πάντα σοὶ δι' ἔργων
παράστησω. τότε δὴ κερταίᾳ δυνάμει ἡ μάλ
λορ εἰπείμ, ψυχρὸν ἀγῶνα, τῶν πει ἐμὲ γαγεσ
νημένων, ἐξηγήσομαι. ἐρῶσὸ ἐν χερσῶ, καμῶ ἐν
π' δ' χαῖς τ' σὶ π' ἀναγιότῃ. Ἐμὲ μνησο: γραμη
λιῶν. δ: ἐπὶ δέκα, ἐν ἔτε δὸ πο τ' ἐνσάρκῃ οἰ
κονομίας ἔκρυψεν ἡμῶν ἡσῶ χερσῶ: α φ ξ.

ὁ κατὰ πάντα σοὶ δ' ἔλ. Δη
μήτελ.

BARB. CONVERSI O, THEOD. ZYG. η.

Εάν, ὅσα με ἐσλεύθησαν, ὕστερον ἀφ' ἀποθανεῖν ὁ ἐδικῶς με ἀφέντης (ὁ γὰρ γραφῶν ἔτος δὴ μὴ
τρεις, ἔσι μετ' μαθητῆς ἔσοφ' ἔρμω δ' ὄρη: νοτάριος ἢ ἔρηγος μπογδαίναις, ἔγραψαί τις τῶν αἰῶ
θεν Ἰπριολῶν δι' ἐκείνῃ. ἔω γὰρ σοφός, κ' ὁ δ' εσπότης ἔτος ἰωάννης, κ' συμμαθητῆς ἔρμω δ' ὄρη: φοιτη
σάντων ἀμφὼ παρὰ ἰωαννη τῶ λάσκαρι, τῶ ἀνεψιῶ Κωνσταντῆς ἔλασκάρως) εἰς τῶν μπογδα
νίαν, δ' ἐν ἡμετέροις τὰ μάθη, ἢ δ' ἐν τῶ ἡμετέροις ἢ π'. δ' ἐν ἡμετέροις ὀκνεψῆ, νὰ σ' ἔ. φανερώσω κατὰ
γὰρ νὰ μετ' ἄφορμῶν εἰς τὴν ἐχθρῶς με, νὰ με κατηγορεῖ. τὸ ὅποιον ἀπὸ πολὺ φόβου ἐκείνου
γὰρ νὰ μετ' κἀνεί, ὅσα ἐκείνοι λοτὰ ἐκαμῶν, ἀπάνω με ῥίξῃ, ὅχι μίαν φορὰν, ἀλλὰ κ' πολλὰς, ὅπ
ἡ ἔρα ἀνθρώπου, ἀπὸ ὀλίγα νὰ γραψῶ ἀφ' ἔτε τῶν π'. δ' ἐν ὀκνεψῆ. ἐγὼ γὰρ, ὡσὰν βάλω εἰς τὴν
ἡμῶν με, δ' ἐν ἡμετέροις ἀμὴ ἢ πόνηρα τ' ἀνθρώπων, πλάσῃ, ὡς ἡμετέροις, ἐνώπιόν σου (ἢ, ἐμπεδῶς) με
ἐκαμῶ. ἐτῆ τῆ λοιπῆ ἢ ἀκοῆ, ἔτε ἐδικῶς με, ἔτε τ' ζωῆς με, ὀπ' ἔχῃσῃς κεντάσας (δι' ἐπιψῆ γὰρ πῆτε
ἐν πατριάρχῳ) ἀλλὰ ἐκείνῳ, ὅπ' ἔχῃσῃς πρὸς ἀγαθῶν ἐσωθήθησαν, νὰ πλάσῃ, κ' νὰ ψεμῶσῃ.
Διότι, τί ἡμετέροις νὰ κάμω: δὸ πο ἐκείνῳ, τὴν χοντρῶς ἀνθρώπου δ' ἰοχρόμεν, ἢ φθῶν ἢ φθῶν: κ' κα
ταφρονῶμεν, κ' δὸ πο ἐπὶ λῶν πρὸς ἡ, νὰ πρὸς δ' ἔραμῶ εἰς τῶν π'. π' ὡσε κερταίᾳ τῶν ἀδικ
μένων με πρὸς τῆ λοιπῆ ἢ τ' τριῶν ἀπὸ κερταίᾳ, δ' ἐν εἰνεμονῆ, ἀμὴ μπερδερμῆ: κ' ἡ γραφῆ δ' ἐν
φθαῖ εἰς αὐτῶν: εἰς τ' ἐρχόμενον καιρὸν ἀφίνω ταῦτα. ὅταν λοιπῆ, ἔλθω αὐτῶν αὐτῶ, με τῶν χά
ερμ τῶ θεῶ κατὰ δὸ πο ἐμὲ: ἔχω κ' ἄλλα πρὸς ἡ, νὰ συνομιλήσω τῶν π'. π' ἀφ' ἡ καλὸν τ' ἐκκλη
σίας. ἀπάνω εἰς ταῦτα, πρὸς θέλω σου εἰπεί, κ' σ'. φέρει σου θέλω γραμματισμένων, ἀφ' ἐκείνα, πρὸ
ἐσωμοίλησα κ' μετὰ τῶ. ὅπ' ἔ, ὡς φρόνιμ, τῶν ἀληθειῶν δ' ὡσεται νὰ ἀφ' ἡ χερσῶ: ἢ νὰ ἐξ
καταρῆσαι, ἢ νὰ γνωρῆσαι. κ' δὸ πο ἐτῆ, ὅπ' ἔ θέλω πρὸς ἐμπεδῶς, εἰ π' σ' φαῖ, πρὸς ὅχι ἐξ
δὸ πο γνῶσιν λέγει: ἐμὲ νὰ με τ. γ'. βεβιότερον κ' σιγῶρον κάμῃ. ἔδ' ἔ γὰρ ἡ ἐδικῶς με συνομιλία,
δ' ὀλίαν ἀγάπῃ θέλει φέρῃ εἰς τῶν π'. ἔτε θέλω εἰπεί ἐξω δὸ πο τῶν ἀληθειῶν: ἀλλὰ, ὡσὰν δὸ πο
καθαρὰν καρδίαν ἐτῆ σ' ἔ γραφῶ: ποιοντρόπως, ἀν γνή δ' ὡσῶν, ὅλα ἐμπεδῶς με ἔρα ἀπο
δ' ἐξω. τότε λοιπῆ κ' τῶν λυπῶν με, ἢ νὰ εἰπῶ καλῶτερον τ' κίνδυνον τ' ζωῆς με, ὀπ' ἔγινε εἰς ἐμ
ναν, θέλω ἐξηγήῃ, κ' φανερώσω. ὑγιάινε με βοήθειαν χερσῶ: κ' ἐμὲ νὰ, ὅταν πρὸς δ' ἔρα, ἐν
θυμῶν:

MARTINI CRVSI ANNOTATIONES IN OCTAVAM
EPISTOLAM.

Inscribitur hoc γράμμα ἀ Θεοδοσίου, φιλικῶν ὑπομνηστικῶν, ἀμικὰ κοινὸν ἐκείνου: qui ait, hunc Demetriū fuisse
Discipulum doctissimi Hermodori Lestarchæ: et Notarium, seu Scribam, Régis Bogdaniæ, id est, Moldaviæ: qui
præcedentem Epistolā operâ ipsius scripseris. Sed utriusq; Epistolæ numerus annorum, quibus in extremo po
nuntur scriptæ, non consentit.

y τοῖς

Theona
Theffaloni
cæ Metrop
lita fretus.

**Denomina-
tina in
ωδus.** *Tois ἐχθροῖς* Nonimibus in ωδus, tota sub ω subscribendum existimo: quia cōponuntur ex nomine εἶδος. *Ὡς*, ὁφθαλμῶν, habens formam serpentis, sicut ancilla: pro quo Aristoteles, *περὶ ζώων ποσειδῶν* cap. 7. dicit, ὁφθαλμῶν, ὅτι ἡ κινῆσις, ἢ μὴ χόρσάσω, εἰ δὲ αἴτιος ἢ δὲ σὺνδρωμ, αἰ ἐγγέλυσ, καὶ εἰ γόγγυσι, καὶ αἰ μύρραινοι: καὶ ἢ ἀδλωρ, ὅσα ἔχει πῖο μορφῶν ὁφθαλμῶν. Sic apud eundem, eādē significatione ponuntur, *γεωδus*, sub finem libri 1. *περὶ ζώων ποσειδῶν*: ἢ *γιδus* lib. 2. cap. 1. eiusdem operis. Ibi ἢ *ωδus*, atq; *ωσειδus*, habens formam oui. Sic *ὁφθαλμῶν*, 2. *περὶ μορφῶν* 1. pro *ὁφθαλμῶν*, ita quoq; idem significat *περὶ ζώων*, ac *περὶ ποσειδῶν*: ἢ *περὶ κινῶν*, ac *περὶ ποσειδῶν*, 4. *περὶ μορ.* β. At copiam etiam τὰ εἰς ωδus significant: ut, *λιθωδus* lapidosus? Veni csi: quia, quod lapidosum est, toti Lapideo simile est: aut quia forma, ubi cumq; est, ibi tota est. Totus lapis, totam formam lapidis habet: ἢ singulæ eius, etiam minutissimæ, particulæ Ergo ibi copia est. Quoniam igitur ex εἶδος tali sunt composita: ἢ τὸ ε, καὶ τὸ ε, contrahuntur in ω: ego residuū tota ei subscribo: ut, *ἐχθροῖς*, *ἐχθροῖς*.

**Theonae,
& Rarturus.** *Ὁμπερ ἡμῖν ἴσμεν*) Versatus enim aliquando in Patriarcheo est. *Μητροπολίτη θρόνῳ*) Theonae in 15. *Μητροπολίτη θρόνῳ* ἰστέως τὸ πρόβλεψ, καὶ χαρτὸ φύλαξι καὶ κερνήσει, praefationē scripsit. Sunt doctæ ἢ pulchræ conciones: quas autor ipse aomi sua Venetijs excudit 15. Febr. 1560. Eas ego a 14. Decēb. usq; ad 29. eiusdē, anno 1571. Eslinga (quò iterū propier pestem Academia Tybingēsis cōcesserat) in domo, mihi ab humanissimo sacero, D. Urbano Vetschero cōmodata. perlegi: tunc primū hodiernā Græciæ linguam discere auspicatus. Quanquam ea, quæ in Rarturi libro est, puritate sermonem vulgi superat.

**Græcorum
iuratio.
Cōpotatio-
nes.
Alij mores.** *Ὁσὰν ἐπὶ παρθραμπερῶν*) Græci sua simpliciter affirmant (inquit Gerlach.) non facillè iurant. Non sunt illi, blasphemæ. *Ὁσὰν ἐπὶ παρθραμπερῶν* aut, *Ὁσὰν ἐπὶ παρθραμπερῶν* aut, *Ὁσὰν ἐπὶ παρθραμπερῶν*. Nullas habent oblectationes, nisi cōpotationes. Sunt enim ἀπαίδευτοι, καὶ ἀκαταρτιστοί. *Ὁσὰν ἐπὶ παρθραμπερῶν* aut, *Ὁσὰν ἐπὶ παρθραμπερῶν* aut, *Ὁσὰν ἐπὶ παρθραμπερῶν*. Nullas habent oblectationes, nisi cōpotationes. Sunt enim ἀπαίδευτοι, καὶ ἀκαταρτιστοί. *Ὁσὰν ἐπὶ παρθραμπερῶν* aut, *Ὁσὰν ἐπὶ παρθραμπερῶν* aut, *Ὁσὰν ἐπὶ παρθραμπερῶν*. Nullas habent oblectationes, nisi cōpotationes. Sunt enim ἀπαίδευτοι, καὶ ἀκαταρτιστοί.

**Hospites D.
Legati.** *Ὁσὰν ἐπὶ παρθραμπερῶν*) Græci sua simpliciter affirmant (inquit Gerlach.) non facillè iurant. Non sunt illi, blasphemæ. *Ὁσὰν ἐπὶ παρθραμπερῶν* aut, *Ὁσὰν ἐπὶ παρθραμπερῶν* aut, *Ὁσὰν ἐπὶ παρθραμπερῶν*. Nullas habent oblectationes, nisi cōpotationes. Sunt enim ἀπαίδευτοι, καὶ ἀκαταρτιστοί.

AD PATRIARCHAM.

Ἐφθάσε κ' ἄχρις ἡμῶν ἡ Θεοφωτοπότη ἀγγε-
λία, ἢ πρὸς τὸ ὑψηλότερον τὸ θεοπρωτον βρόνον
τὸ πατριάρχιας, τῆς σῆς παναγιότητι Θεο-
προβλήτη ἐγκαθιδρόσεως, παναγιώτατε ἡ-
μῶν αὐθέντα καὶ ἐσσηθία, καὶ οἰκουμενικὴ πα-
τριάρχα, πλὴν μυστῶν ἀγαθῶν ἡμῶν καμύ-
ζουσα, καὶ γὰρ σε χρησιμίστητον ἀρχιερεῶν θεῶν μὲν
ἡμῶν ὡς ἀληθῶς ἀνήγγειλε: δρετῆς δὲ ἀπέ-
σης ἐργάτω ἐμεῖς, καὶ ἐπαγγέτω, καὶ φίλου γνη-
σιώτατον, παρῆσιν, ἢ μόνον γδ, οἰς ποιῆς, καὶ
πρὸς τῆς, καὶ λέγεις, ταῦτα καὶ ἀνωρ ἐνδ' ἐκινύσαι:
δι' ὧν καὶ θεῶν σύμψηφον ἔσθες τοῖς ἀνθρώ-
ποις, καὶ τοῖς ἐν γῆ ἢ ἔρφνια, ἐπὶ τῆ σῆ Θεόσερ-
πιεῖ ὑψώσι: ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν τῶν ἀκτῶν τῶ
κοικῆσις χάριτι τῆ σῆ Θεοφορμένη ψυ-
χῆ ἐπιπέμπωσι: καὶ ἐθῆμεν, θεαρέτως ὁμῶν καὶ
θεοπρεπῶς τῶν χριστῶ ὀκκλησιῶν δ' ἡμῶν
καὶ κυβερνώμε: ἐκείθεν ἢ, ἢ πρὸς κρινῶν σωτηρί-
αμ ἀρεπῶς τε καὶ ἀόκνως ἐπιμελήμεν. ἢ.
πρὸς δὲ γὰ καὶ ὁ πολλοὶ μὲν ἄλλοι, σὺν οἰδ' ὀ-
πως (ὡς μὴ εἴτε) παρῆραμορ, τῶν τῶ Θεῶν,
Φημι, μαθηματῶν ἀνὰ τὸ γὰ ἢ ἡμῶν σω-
δῶ:

AD PATRIARCHAM.
Peruenit etiā ad nos usq; latissimus nun-
tius: in celsissimam ἢ diuinam sedem Pa-
triarchicā, tuam S. diuinitus euectā ἢ collo-
catā esse: sanctissime Domine noster, ἢ acci-
menice Patriarcha: in finitorem nobis bonorū
diuinitas afferens. Te enim talem rei Pontificē
qui Christi imitator sit, uerè nobis ille retulit:
ἢ omnis uirtutis actorem, ac laudatorē. ami-
cūq; uerissimū, representauit. Nō enim istic
tātum, tum uerbis, tum factis, hac uel absq;
 proposito uoluntatis demonstras: per que
 Deum quosq; astipulatorē hominū suffragijs
 ἢ terrestribus cælestia fauentia, ἢ placentem
 Deo exaltationem tue habuisti: uerūm
 ulterius etiam radijs gratiæ, quæ tue diuino
 motu gubernata anima inest, emittendis, cō-
 probas: ita ut ab una parte, ad uoluntatem
 Despic Ecclesiam Christi regas et gubernes:
 ab altera uerò, quæ ad communem salutem
 faciunt, uigilanter ἢ impigrè procures. Ad
 hoc, quod alij multi, nescio qua incuria (quod
 factum nollem) pratermiserunt illud tibi ui-
 reuoces, studio est. Quid illud: studium S. S.
 Theologiæ. Hoc tu genti nostræ restituere sara-
 gi:

IX.
Naupliæ
Gratulatio
de adeptio-
ne Patriar-
chatus.
Et quòd uo-
lit studium
Theologiæ
reuocare.

Δὴν: ἡδὺ, ὡς περὶ φῶς μὲν ψυχῆς καὶ σώματος,
 πρότερον ἢ περὶ τὰ ἐν κόσμῳ τῶν ἀνθρώπων ἀ-
 παύλα γὰρ κελίη μὲν οἱ, ἐλεεινῶς (οἱμοί) ἔπε-
 βαλόμεθα: καὶ τὴν τῶν εὐρησιμῶν, ὡς περὶ τῶ-
 φλωσιμῶν, ἐδέξαμεθα. ἀλλ' ἵπτι βλέπων ἐπέ-
 βλέψομεν ἡμᾶς, ὡς εἰκοι, ὅς κύριος: καὶ
 ἠγάθη κέρως σωτηρίας ἡμῶν ἐν τῷ εἰκῶ τ' ἔκ-
 κλησίας αὐτῆ. Διὸ περὶ εὐχαριστῶμεν καὶ δ' ο-
 λογοῦμεν τῶν αὐτῶν ἀνείκαστον ἀγαθότητα, καὶ
 τῶν περὶ ἡμᾶς αὐτῶν κηδεμονίας: ἡδὺ Διὸ τῆς
 σῆς ἀγαθῆς προθέσεως τοῖς πᾶσι ἐν δ' εἰκῶν,
 καὶ προοίμια μεγαλῶν ἀγαθῶν δ' ἴδωσι τιμ-
 μαίρεσθαι: ὅτι καὶ πληρώσοι καὶ ἐκλεέσονται χεῖρας
 τῆς αὐτῆς ἀπείρω ἀγαθότητι: διδ' ἔστι καὶ αὐτῶν
 καθαράν σε καρδίαν, καὶ πᾶσαν τῶν ἐκλεέσων
 πληρῶν: μακρότ' ἡμερῶν ἐμπιπλῶν σε,
 καὶ πάσης θ' εὐεργεσίας φροσύνης καὶ ἀγαθῆς
 σεως: ὡς αὐτῶν καὶ ἡμεῖς, οἱ δ' ἐλαίσια, ὡφραϊνῶμε
 θαι: καὶ ὡφελείας ἵπτι ὑγαίνομεν (δ' αὐτῶν
 εἰπέρι) ἐπὶ τῶν σωτηρίων σε. ἀλλ' εἰς. ἡδὺ δ' ἐμοί
 πῶτος ἀπείρω, ἀναγιώτατε δ' ἐσθ' ἴσα, καὶ πε-
 ραίερω χαίρομαι: καὶ τ' πῶτος, ὡς οἶόν τε, καὶ Διὸ
 λόγος (ἐπεὶ ἄλλως ὄλως ἀδυνατῶμεν) ἀφο-
 σιώσασθαι, ἔπειτα δ' αἰ μυρία ἡμῶν δυσυχίαι, καὶ
 τῶν ἐμποδῶν ἡμῶν καθίσταν: καὶ μονονῆ ἔ-
 τῆς ἡμᾶς (φῆ) κερκωλύκασιν: ὡς πᾶσα
 πολλῶν, οἱμοί, τῶν πῶτος ἠ σῆ ἔξοι ἀναγιώτης.
 καὶ γέροντες αὐτῶν. ἀλλ' ἵνα μὴ φανῶμεν ἀγνώ-
 μονες πρὸς τὸ οἰκείον δ' ἐσθ' ἴσα: τῶν ὄλως ἐ-
 παρηγορησάμεθα. διὸ δεξάμεν τῶν δ' ἐλαί-
 κῶν αὐτῶν ἀπείρω καὶ θερμῶν ἡμῶν πρόθεσιμῶν
 ἀντίδοσ ἡμῶν τῶν σε πρὸς θεὸν δ' ὡς εὐδ' ἐκ-
 τῆς δ' ἄλλας: καὶ δεῖσαι ἡμῶν, δ' ἐόμεθα:
 ἔλαβ' ἡμᾶς ἀνακωχῶν τ' ἀπείρω ἡμῶν
 δυσυχίῶν: ὡς αὐτῶν καὶ τῶν καὶ τῶν ὄλως
 τῶν δ' ἐλαίκῶν ἡμῶν, ὡς οἶόν τε, παύλοιστο πῶτος
 πῶτος ἵπτι δ' εἴξαμεν. ὅτι γὰρ οἶοι. αἰ τ' ἴσα πα-
 ναγίαι θ' ὄπται δ' ἄλλας, εἰς μεθ' ἡμῶν ἐν βίῳ
 πᾶσι: ἐξ ἄφῃ Διὸ πᾶσθ' ἴσα, ἐν μὲν ἴσα.
 τῶν ἴσα μ. εἰς πρὸς τὸ πᾶσαν, οἰκοκῆ καὶ
 ἄστῆροι ὄντι, καὶ πλείσταις δυσυχίαις καὶ ε-
 ρήσοι σωεχόμενοι: καὶ ἐκ ἔχοντες, ὅπως τῶν
 πρόθεσιμῶν ἡμῶν δ' ἐλαίκῶς ἵπτι δ' εἴξασθαι: καὶ, ὡς
 εἰκῶς, δ' οἰκῶσθαί σε, τ' ἡμέτερον δ' ἐσθ' ἴσα:
 δελαβόμεθα μὲν πρὸς ἐγγίση: ἀλλ' εἰδ' ὅτι σ-
 σε ἐξ αὐτῆς τ' φήμης, καὶ πεπῶσμενοι ἐξ αὐτῶν
 τ' πρᾶγματων, τ' ἀπῶλα γῆνον μιμῶμενον
 θεὸν, τ' φίλον ἠγάμενον τὸ καὶ δ' ὡς αὐτῶν
 πρὸς δ' ὡς αὐτῶν δελαβόμεθα μὲν ἔκ τῶν ἴσα δ' ὄπ-
 νευεθαι quidem appropriatate: sed tamen, cum ex fama ipsa, qualis sis, te cognitum ha-
 beamus: ipsis rebus persuasit, eū te esse, qui misericordiā imiteris Dei: qui grātiter accipias,
 quod pro virib. datur: ideo, quod potuit, una cū eo, qui has literas tibi reddit, mittimus.

gis: quod, tanquam illuminationem anime et
 corporis, cum antehac præ uniuersis in Mūdo
 nationibus habuissemus: postea miserabiliter
 (pro dolor) amissimus: et priuationē eius, tanq̄
 oculorū excacationem, in nos recepimus. Sed
 cōuertit se ad nos, ut uidetur, D. Deus: respe-
 xit clementer: & cornū salutis in domo Ec-
 clesia sua nobis erexit. Quare gratias quoq̄
 agimus: & laudibus ac gloria, inestimabilem
 ipsius bonitatē, nostriq̄, prouidentia & curā,
 efferimus: cuius ueluti signum quoddā, istā
 tua præclara inductione animi, omnib. sustu-
 lit: principia quaedā, è quibus nescio quā ma-
 gna bona conijciamus, ostendens. Quæ utinā
 quoq̄, breui effectū det, pro sua infinita beni-
 gnitate: largiens secundū cor tuū mundum:
 omneq̄, consilium tuum perficiens. Longa uā
 ille te uita saturer: omniq̄, sibi iucūda letitia,
 & exultatione, repleat: ut & nos, serui tui, la-
 temur: & utilitatis (ut cum Dauide loquar)
 compotes siamus propter salutare tuum: De
 his, haftenus.

Iam, mirum me tenebat desiderium, sanctis-
 sime Domine, ulterius pergenū: meūq̄, istū
 aduentū, eam cupiditatē, quoad eius fieri pos-
 set, saltē collocutione (quandoquidē alio nullo
 modo possumus) leniedi. Verū, quia sexcen-
 ta, quæ nobis acciderunt, infortunia, impedi-
 mento sunt: hoc etiā, quod nūc agimus (heu)
 tātum non prohibuerūt: sicut ex multis S. tua
 certior fieri poterit. Certē serē factū esset. At-
 tamen, ne ingrati in Dominū nostrū reperire-
 mur: nequaquā prætermittendum duximus.
 Quapropter cape promptissimū nostrum in-
 scriuendi, loco omnis muneris, animū: tuasq̄,
 ad deū acceptissimas pro nobis preces repede.
 Precare, obsecro, pro nobis: ut aliquantum ab
 infinitis nostris respiremus calamitatib. quod
 cōiingat occasio & facultas nobis, nostri quo-
 quo modo possumus, desiderij studijsq̄, erga S.
 tuam declarandi. Quod faxit Deus. Tuæ ue-
 rò sanctæ & diuinissimæ preces nobiscum per
 omnem uitam sint.

Scriptum mense Iunio, CIO IO XXXX-
 VII. anno. In presentia, domo teētōq̄, carētes,
 & plurimis, malis, bonorumq̄, amissionibus
 pressi: cum nō habeamus, quo animi nostri ad
 inscriuendū alacritatem monstremus: & pro
 dignitate te, Dominū nostrum, cōplectamur:

Luc. xi

Psal. ig:

Calamitati-
bus impedi-
tus, ad Patri-
archam ue-
nire non pō-
tuit.

Se precibus
eius com-
mendat.

Et si pauper,
cereos illi
donat:

J. s. Idan-